

Comisarul Eugen Alimănescu

Legenda Justițiarului de fier

Eficiența legii talionului

“Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte” a fost dictonul care a însuflit cele mai multe dintre vendettele mafioate din toate colțurile lumii. Legile guvernărilor păreau perimate, în toata modernitatea lor, în fața unui crez de milenii. În Italia, Statele Unite și alte țări greu încercate de flagelul mafiei, populația începea să creadă că eficiența grupărilor mafioate nu va fi nicicând egalată de cea a magistraților iar urmarea acestei convingeri a fost o reticență extremă față de măsurile impuse de stat. În fond, una dintre legile de aur ale grupărilor criminale era interferența cu structurile polițienești și coruperea pe scară mare a celor care ar fi trebuit să îi prindă. Judecători, ofițeri cu grad înalt din cadrul polițiilor, chiar și mărunții agenți de stradă, medici, avocați, procurori sau senatori, cu toții împărțeau uriașa “plăcintă” a afacerilor murdare. Criminalii stăteau la aceeași masă cu autoritățile, sfidând masa mare a populației și reducând la tăcere pe oricine ar fi încercat să demaște tenebroasele relații de tip mafiot. Într-un asemenea climat nu se mai impunea decât o singură măsură... ochi pentru ochi și dinte pentru dinte. Primul a fost prefectul italian Cesare Mori. Fascist, apropiat al lui Benito Mussolini, Mori nu s-a dat înapoi de la nimic

pentru a reduce mafia siciliană la zero. A fost numit în funcția de prefect al orașului Palermo la 20 octombrie 1925, chiar de către dictatorul italian. În scrisoarea de investire, Mussolini îi cerea omului său de încredere să distrugă mafia prin orice mijloace posibile, “iar dacă legile îl împiedică, să nu se teamă. Alte legi aveau să fie făcute în locul celor vechi”.

Cesare Mori - Prefectul de fier din Sicilia

În numai doua luni, Cesare Mori efectuase peste 500 de arestări, iar până la finalul

mandatului său, în anul 1929, numărul celor închiși se ridica la peste 11.000. Nu existau procese, nu exista birocrație, nu existau negocieri. “Prefectul de fier”, așa cum fusese poreclit Mori, a declanșat un veritabil război cu toate clanurile mafioate. Sub aripa protecției a regimului fascist italian, el a folosit orice măsură pentru a-i prinde pe răufăcători. Tortura, execuțiile, luarea de ostatici, chiar asediile militare asupra orașelor și satelor fortificate de către mafioți, într-un cuvânt, aceleași arme pe care mafia le folosea dintotdeauna împotriva celor care i se opuneau. În plus, Mori avea de partea lui presa. Orice acțiune în forță era redată pe prima pagină a ziarelor iar oamenii înțelegeau că justiția este mai presus chiar și de Mafie. După numai patru ani, Benito Mussolini decreta în Parlamentul de la Roma: “Mafia a fost eradicată!”. Se înșelase de puțin. Tocmai membrii partidului fascist ascunseseră o mână de capi mafioți, iar aceștia aveau să facă din Mafie, odată cu încheierea războiului, o organizație de zeci de ori mai puternică decât fusese până atunci. În Lumea Nouă, într-o situație socio-economică asemănătoare celei din Sicilia, se naștea mitul unui alt justițiar de notorietate, “Incoruptibilul” Elliot Ness. Într-un oraș Chicago terorizat de bandele mafioate irlandeze și italiene, în plină era de aur a Prohibiției, într-o lume ruptă parcă din filmele de acțiune, un agent al Biroului Prohibiției era însărcinat cu prinderea și condamnarea temutului Al